© 2004-2010 www.lakatospal.hu. Minden jog fenntartva.

Tóth Judit posztumusz:

A keresztény-zsidó párbeszédről, és a Talmudról

Végső emigrációd / Tóth Judit halálára

Szépséges sziget volt apró szíved,
hol tiszta szomj megenyhülhetett,
mert angyali, szent sugárzás áradt
arra is, kiben júdás szándék támadt,
kivel együtt oly jó volt magyarként tenni,
Hídfőnek lenni, Hazánkért szenvedni!
Most hát mennyei Mesteredhez tértél,
s tőlünk elköltözve, végleg hazaértél;
de harcosként, a csatában:
Nem lettünk kevesebben,
csak új frontról fedezel minket, most már a mennyben!

Tarnóczy Szabolcs

2008. július 31-én meghalt Tóth Judit, a hazankert.com szerkesztője, annak a nemzeti emigrációnak a tagja, akiknek a szüleit azért üldözték el a II. világháború után a magyargyűlölők (kommunista-fasiszták), hogy a nemzetünk gerincét eltörhessék. Alábbi Írását halála előtt küldte nekünk.

«A nemzsidók sírjai tisztátalanok, mert írva vagyon: Ti pedig, nyájaim, az én legelőm nyájai, emberek! vagytok. (Ezekiel 34., 31.) A világ népei azonban nem neveztetnek embereknek, hanem állatoknak. (Baba mezia 114b.)
Tizenhét évvel ezelőtti újságcikk került elő a fiókom mélyéről a «megbékélés alapítványról, ami a kereszténység és a zsidóság, illetve a magyarság és zsidóság közti kiengesztelődést kívánja szolgálni.»

* Magyar Nemzet - A munka a holocaust katasztrófája után nyugati országokban megkezdődött. A katolikus, a protestáns és az ortodox egyházak létrehozták a keresztény-zsidó párbeszéd intézményeit és nekifogtak a hitoktatásban, a hittankönyvekben és a szertartásos szövegekben még mindig rejlő antijudaista, zsidóellenes elemek eltávolításának. … Olyan teológiai könyveket jelentetnénk meg, amelyek elősegítik keresztények és zsidók közeledését, a keresztény vallási eredetű zsidóellenesség leküzdését. Azt a külföldön már létező teológiát szeretnénk bemutatni, amely a másik felekezetben nem gyűlölt ellenfelet, hanem dialóguspartnert, akitől akár tanulni is

lehet. Tervezett sorozatunk címe: ’a Keresztény-Zsidó Párbeszéd Könyvtára.
Alapítók – Harmati Béla evangélikus püspök, Kardos Péter főrabbi, Kovách Attila református püspök, Várszegi Asztrik katolikus segédpüspök, Bokros Lajos közgazdász, Csoóri Sándor író, Iványi György közgazdász, Konrád György író, a kuratórium elnöke.

A Magyar Értelmező Szótár szerint:
«Kiengesztelés: magatartással valakinek a haragját, neheztelését eloszlatni. Megbocsátani, nem neheztelni többé.»
«Párbeszéd: Két személy beszélgetése, különböző világnézetű feleknek közeledést, megegyezést kereső eszmecseréje.»
A kérdés itt az, hogy a párbeszédben még senki nem tette az asztalra, hogy ki neheztel kire, miért, és kinek kell megbocsátani és miért? De megértjük, mert ezek kényes dolgok, túlságosan nem lehet feszegetni a tényeket, mert akkor az már belerántja a történelmet.

A *keresztény-zsidó párbeszéd*-nek mondott igyekezetről közel 500 weboldal található az Interneten – akik ezzel a témával foglalkozni akarnak. De a fenti közlemény tartalma alapján, ami újra és újra ismétlődik a feldolgozott cikkekben – arra mutat, hogy míg a zsidók beszélnek a párbeszéd alatt, addig a bűntudattal megetetett keresztények hallgatnak.

Jó! Tehát párbeszélgessünk! De a Talmudból vett idézetek alapján – nem-zsidó barmokkal, szamarakkal, tisztátalanokkal, bálványimádókkal -- /a/ hogyan lehetséges párbeszéd és kiengesztelés, /b/ és miért van minderre szükség?

Rosenberg rabbi szerint a Talmud a zsidóság hivatalos és legfontosabb Élettörvénykönyve. Nincs tudomásunk arról, hogy a II. Vatikáni Zsinat idején egyáltalán megemlítették-e a világ legnagyobb gyűlöletirodalmát!

* "A mai judaizmus, ahogyan ismerjük, nem Mózessel, a prófétákkal vagy más nagy bibliai személyiséggel kezdődött. A mai judaizmus a Farizeusokkal, illetve a bölcsekkel és Talmudjaikkal kezdődött, az első században a Templom lerombolása után. A Farizeusok azon igyekeztek, hogy népük visszanyerje méltó helyét a világtörténelemben. A zsidóknak a Talmud (Tan) éppolyan központilag irányadó, mint a keresztényeknek az Újszövetség." [S. E. Rosenberg: The Christian Problem 1986. New York. Deneau Publ.]

Rosenberg rabbi: «A reformtervek szinte csodával határos eredményeket értek el. 1963-ban XXIII. János Pál pápa a halála előtt már így imádkozott:

* "Tudomásul vesszük Urunk, az évszázados vakságunkat, ami miatt nem láthatjuk kiválasztott néped szépségét, és nem ismerhetjük fel arcukban első szülött testvérünk arcvonásait. Tudomásul vesszük, hogy Káin pecsétje égeti homlokunkat. Évszázadokon át Ábel vérben és könnyben feküdt, mert megfeledkeztünk a Te szeretetedről. Kérünk, bocsásd meg bűnünket, hogy a zsidókra oly sok átkot szórtunk. Bocsásd meg nekünk, hogy Téged testedben másodszor is keresztrefeszítettünk, de nem tudtuk, hogy mit cselekszünk."...[S.E. Rosenberg: The Christian Problem 1986. New York. Deneau Publ.]

1990. szeptember 25-én Prágában aláírták a zsidó-keresztény ökumenikus nyilatkozatot, II.

János Pál pápa jelenlétében. A Vatikán hivatalos álláspontja tehát a következő:

Harcolni mindig és mindenütt a zsidóellenesség ellen, főleg a Kelet-Közép-Európában jelenleg tapasztalható megújuló demokráciákban. A katolikusok, illetve keresztények bűnbánata a történelem folyamán zsidók ellen elkövetett igazságtalanságokért és embertelenségekért. A Vatikán a zsidóellenességet halálos bűnnek tekinti.
* * *
Csakhogy a nagyszabású "bűnbánat" teljesen egyoldalú volt! Manapság talán már nem is olyan meglepő, hogy a pápa, a Katolikus Egyház feje, a keresztrefeszített Krisztus helytartója meg sem említette, hogy a zsidók ismerjék be és tagadják meg a Talmud gyűlölet-terjesztő irodalmát. Javaslat: talán össze lehetne mérni, melyik vallásnak van leggyűlöletesebb irodalma?

Eliezer Berkovits rabbi írja: "A kereszténység Újszövetségi Bibliája a történelem legveszedelmesebb antiszemita irodalma."
Mivel ezt az állítást a Vatikán is minden tiltakozás nélkül elfogadta, az 1964-es II. Vatikáni Zsinat egyszer s mindenkorra felmentette a zsidóságot az Isten-gyilkosság évszázados vádja alól: "A ma élő zsidóság nem felelős Jézus Krisztus keresztrefeszítéséért." Ellenben, minden a zsidóságot ért katasztrófa és szenvedés a keresztények bűne! Hetedíziglen!

Gamliel: Eljött a szamár és felrúgta a gyertyatartót! (Sabbath 116a.)
Izrael ellenségei a testükön lesznek megbüntetve. A test melyik részén? A fejükön, ahol nem viseltek tefillint. (Ros-hasanah 17a.) Izrael népe biztosítva van a felől, hogy Illés próféta sem péntek este, sem nagy ünnep előestéjén nem fog eljönni. A Messiás azonban ilyenkor fog eljönni, mert amikor a Messiás eljön, minden nép rabszolgája lesz az izraelitáknak. (Erubin 4Sb.) Ugyanez áll a Pesachim 68a. lapján. A nemzsidók udvara baromfiistállónak tekintendő. (Ugyanott 61b., 62a.) A nemzsidók lakásai nem tekintendők lakásoknak. (u. o. 75a.) "Aethiopia" alatt (a 67. zsoltárban) a gonosz kormányok értendők a Talmud szerint; a "nádas vadai" alatt pedig az a "vadállat", amely minden cselekedetét náddal, vagyis az izraeliták üldözésével hajtja végre. Ezt a "vadállatot" kell tehát megfenyíteni. Ki ez a "vadállat?" Róma, amelynek 365 bástyája van s minden bástyának 365 része és annyi vagyona (!), hogy az egész világot táplálhatná. Izmael rabbi kérdé: Kinek van mindez szánva? Neked, a te társaidnak és a te társaságodnak, mert írva vagyon (Izaias 23, 18.): "Az ő kereskedése és árui az Úrnak lesznek szentelve". (Pesachim U8a.)

A Majna melletti Frankfurtban, 1867-ben kiadott "Orchoth Zaddikim" című könyv 15b. lapján ez áll:
* "Aki az istentelenekkel (nem-zsidókkal) találkozik, köszöntse őket a béke kedvéért, de nem szabad róluk semmi jót mondani és oly óvatosnak kell lenni a tiszteletnyilvánításban, hogy az emberek ne higgyék, hogy az illetőt valóban tiszteli. Általában a tiszteletnyilvánításnak olyannak kell lennie, hogy az a hatalomnak, ne pedig az érdemnek szóljon. Azonban még így is vétek marad ez, mert csak abban az esetben van megengedve, ha az ember fél, hogy az illető kárt vagy veszteséget okoz nekünk. Nem szabad azonban őt az emberek (zsidók) jelenlétében dicsérni, vagy róla jót mondani". Hasonlóképpen oktat Brentz a Schlangenbalg című könyvében (4, 18.):

* "Ha egy keresztény jön a zsidó házához, akkor azt mondja csendesen a zsidó: "Órur habbo!" (légy átkozott) vagy "Loth willkommen" (Loth hozott), vagy "Sed willkommen" (ördög hozott). [1]

 Mik a nemzsidók a Talmud szerint.
Luzsénszky Alfonz Talmud-fordítása, 17. kiadás, 1922
"Ha egy nemzsidó egy zsidót megüt, halált érdemel, - mondja a Talmud. - Ha valaki egy izraelitát arcul üt, akkor ez éppen olyan bűn, mintha az isteni Fölséget ütné arcul. Ha egy nemzsidó a szombatot ünnepli, méltó a halálra, mert a nem-zsidóknak sem éjjel, sem nappal nem szabad pihenniük. Ha egy nemzsidó a törvénykönyveket (Tóra) tanulmányozza, méltó a halálra, mert a törvény Mózesnek és utódainak adatott."

(Sanhedrin 37a. és 68b. lap.) "Minden nemzetek, amelyek a földön élnek, csakis az izraeliták kedvéért áldatnak meg, még azok a hajók is, amelyek Franciaországból Spanyolországba vitorláznak, az izraelitákért áldatnak meg."
(Jebamoth 63a.) Bechai rabbi szerint az izraeliták nélkül se napfény, sem eső nem lenne (ad. Pent. 34. 153c.). "Valamint előbbvalók az emberek az állatoknál, úgy a zsidók a föld többi népeinél." (Zeror hamar l0lb.) "Az idegennek magva, aki nem. zsidó, barommag." (Jebamoth 94b. Tosephot.) Idegen az, aki nincs körülmetélve és idegen vagy pogány mindegy. (Berachoth 47b. Gittin 70a., Abodá zara 26b., Tos.) "Egyszer Eabba ben Abuha Illés prófétát a nem-zsidók temetőjében találta. Ekkor megkérdezte őt, hogy egy adósnak lehet-e fizetési meghagyást küldeni. Majd pedig így szólt hozzá: Hisz a mester pap, hogyan időzhet tehát egy temetőben? Az pedig így felelt: A mester nem tanulta a tisztasági törvényeket, mert Simon rabbi azt mondja: A nemzsidók sírjai tisztátalanok, mert írva vagyon: Ti pedig, nyájaim, az én legelőm nyájai, emberek! vagytok. (Ezekiel 34., 31.) A világ népei azonban nem neveztetnek embereknek, hanem állatoknak. (Baba mezia 114b.) Az idegenek (nochrim) nem neveztetnek ember (Ádám) névvel."

(Jebamoth 60.) ' "Egy meztelen idegen (gój) előtt nem szabad imádkozni, mert ezekre vonatkozik Ezekiel 23. fejezetének 20. verse: Az ő testük, mint a szamarak teste." (Berachoth 25b.) " Az idegeneket kutyáknak is nevezi a Talmud: "Érettetek, nem pedig a nem-zsidókért, érettetek és nem a kutyákért vannak az ünnepnapok." (Megillah 7b. Ugyanez áll a Jom-Tob 21b. lapján.) "A nemzsidók asztali társasága rendesen az istentelenségnek való." (Bérachoth 53a.) A gójok házai pedig állatok házai. (Leb tob. 46a.) A nagy Menachem mondja: "Ti izraeliták, emberek vagytok, de a többi népek nem emberek, mert ezeknek lelkei a tisztátalan szellemtől származnak, Izraeléi pedig Isten szent Lelkéből." (Sira 14a. par. 1.) Abarbanel is azt mondja, hogy egy idegen asszony, aki nem Izrael leánya, az barom. (Matk. h. in p. tavo.)

"A Sinai név gyűlöletet jelent, mert a Sínai-hegyen a gyűlölet szállott le a föld népeire." (Sabbath 89a.) Ezért "minden népekre nézve áll ez: ne tégy nekik szívességet." Jebamoth 123a., posk. Tos. 23.) Mert "tilos olyan emberen könyörülni, aki esztelen".

(Sanhedrin 68a.) Gerson rabbi is ezt mondja: "Nem illik a becsületeshez könyörülni a gonoszakon. (Ad. I. reg. 18., 14.) Abarbanel pedig így szól: "Nem helyes az, ha valaki ellenségei iránt irgalmasságot gyakorol." (Mark. ham. 77d.) Sőt az igazaknak meg is szabad őket csalni, mert írva vagyon: "A. tisztával szemben tiszta leszel és a fonákokkal fonák." (Megillah l3b.) Eliezer rabbi pedig fennen hirdeti: "Amint a szerecsen különbözik minden

teremtménytől, úgy különbözik Izrael a föld minden népétől az ő cselekedetei (!) által." (Pirke 53.) "Az ember ne menjen idegennek (nochri) házába annak ünnepén s ne üdvözölje őt. Ha az utcán találkozik vele, halkan köszöntse és peckes fejtartással. Az ember ne kettőzze meg az idegennek szóló köszöntést, mert ez fejedelemnek szokás. Chisda rabbi megelőzte az idegen köszönését, Kahana rabbi pedig így köszönt az idegennek: "Béke az Úrnak" (tudniillik az enyémnek. Gittín 62a.) A színlelés - mondja Bechai rabbi - meg. van engedve olyan formán, hogy az ember (azaz zsidó) udvariasnak mutassa magát az istentelenekkel szemben, megtisztelje és szeretetéről (!) biztosítsa őket; minden meg van engedve, mikor az ember megszorul és fél (különben bűn), mert a Talmud azt tanítja, hogy szabad e világon az istentelenek előtt színlelni." (Kad. hak. 30a.) "Jehuda rabbi (valamint. mások is) mondják, hogy szabad az istenteleneknek ezen a világon hízelegni."

(Sota 41b.) "A világ népeinek minden jótékonysága és szeretetműve bűn, mert azok azért tesznek jót, hogy valami nagyságot érjenek el." Baba bathra l0b.) Ez ugyanazon a lapon négyszer is mondatik. A következő lapon pedig egy szolgálattevő angyal mondja, hogy, ha valaki egyet megment a zsidók közül, ez annyit ér, mint ha az egész világot megmentette volna. Ezért tépték szét egy Benjámin nevű zsidónak az ítéletét az égben és adtak neki még 22 évet. (A Talmud szerint tehát Isten nem látja a föltételes jövőt, futura conditionata.) A Talmud szerint mindaz, aki körülmetélve nincsen, pogány, istentelen, gonosztevő. "Nagy dolog a körülmetélés, mert ha az nem lenne, akkor az Úr nem teremtette volna a világot... akkor az ég és föld nem tudna fennállani." (Nedarim 31b.) A zsidó tehát jót tehet az istentelenekkel, meglátogathatja betegeiket, eltemetheti halottaikat, de csak a béke kedvéért, hogy őt ne bántsák. (Gittin 61a.)

Jesia rabbi mondja: "A világ csak az izraeliták végett teremtetett: ők a gyümölcs, a többi nép csak üres csésze. Következőleg mondhatjuk, hogy az izraelitákon kívül nincs más nép, azok csak üres csészék." (Sene luchoth hebberith 145c.) Aharon pedig ezt mondja: "Amint a világ a négy égtáj nélkül nem állhatna, éppúgy zsidók nélkül sem állhatna fenn." (Matteh Aharon 19b.) A Talmud is így szól a Taanith 3a. lapján:

,,Amint a világ nem tudna fennállani szelek nélkül, éppúgy nem tudna fennállani az izraeliták nélkül." A "Medras Tillim" (Velence, 1546.), amiből az "Egyenlőség" már sokat citálgatott, szintén ezt állítja: "Miként a világ árpa nélkül meg nem lehetne, épp úgy nem lehetne meg zsidók nélkül sem." (4d.) Simeon (Jalkut Simoni 47a, b), valamint a Medras Tillim (47a.) ugyanezt állítja: "Ha izraeliták nem lennének, akkor áldás sem lenne a világon, a csillagok sem jönnének fel, sem eső nem esne." Saniga: "Isten csak azért szórta szét az izraelitákat az egész világra, hogy a népekre áldást és szerencsét (!) hozzanak."

(Mikrae hakkodes 109a) Seba Ábrahám: "Az az előnyük a zsidóknak minden más nép fölött, hogy a világ minden más nemzete között alig van egy ember, akik kiváló okossággal és bölcsességgel lenne megáldva, míg a zsidók a legokosabb és legbölcsebb emberek." (Zeror hammor 131 b.) "A világ csak az. izraeliták végett teremtetett; midőn az izraelitáknak törvény adatott, akkor ők ezáltal minden tökéletességet megkaptak, amit a világ népei nélkülöznek." (Ü. o.

Barasa Bammidbar 106.) Bar Rachmani: "Az izraeliták imái oly végtelenül kedvesek Isten előtt, oly jó illatúak és becsesek, hogy tüsténT az erre rendelt Sandalfon angyal veszi át őket ós

koszorúba fonva az Úr fejére helyezi." (Semoth rabba 113a.) Seftel Horoviz: "Minden egyes izraelitának lelke nagyobb értékkel bír Isten szemében, mint bármely nép valamennyi lelke." (Sefa tal: Előszó.) Abarbanel: "Csakis az izraeliták jelentenek valamit ezen a világon: ezért a búzához, a többi nép pedig a pelyvához hasonló." (Isaiae,5., 16. fölötti értekezés 63. lap.)

Meir ben Gabbai: "Ő (t. i. az Úr) rokonságban van velünk, következőleg mi is rokonai vagyunk, mert a 148. zsoltár "hozzája közelálló népnek" nevez; így tehát az angyalokkal is rokonságban vagyunk." (Abodath hakkodes, Parasa Chelek chaji-chud 5. f., 11b.) A Sabbath (67a. és 128a.) szerint minden izraelita fia a Királynak. Ugyanezt találjuk a Sabbath llc. lapján és a Baba mezia 113b). lapján. Mi ellenben szolgák vagyunk, miként a "Leenenu aseku" kezdetű ima mondja. Simeon azt mondja, hogy az Úr őszinte örömmel ítéli el a világ népeit, de szomorú, mikor egy izraelitát ítél el. (Jalkut Símoni 308b. lap.) A Medras Tillim a 101. lapon azt mondja, hogy a világ népeit éjjel ítéli az Úr, mert azok elalusznak az ő bűneikben, az- izraelitákat ellenben nappal, mert ők tanulmányozzák a törvényt Bar Rachmani pedig azt mondja, hogy az izraelitákat fölállva ítéli az Úr s gyorsan vezeti a vizsgálatot, a világ népeit ellenben ülve, igen pontosan és hosszadalmasan. (Beresith rabba 74. 1. lap,

(Berachoth 58a.) "Aki a nemzsidók sírjait látja, annak ezt kell mondania: Igen megszégyenül a ti anyátok és porig aláztatik, aki titeket szült. (Jerem. 50, 12.) Ugyanezt kell mondani, ha valaki a nemzsidók seregeit látja." (ugyanott.)

A Rabbath 9. fejezetében háromszor is elmondatik, hogy a nemzsidó nő és férfi (goj, goja), továbbá a 'bálványok és ezek tartozékai tisztátalanok. "A kárhozat szabványait (az evangéliumokat) és a sadduceusok írásait a tűzből nem kell megmenteni, hanem hagyja az ember ott, ahol vannak, elégni. Ima Salomének, Eliézer rabbi feleségének és Gamliel rabbi nőtestvérének szomszédjában egy bölcsész lakott, "akit ők egy örökségi ügyben megkérdezvén, azt az ítéletet kapták tőle, hogy ama naptól fogva, amelyen ti az országotokból kiűzettetek, a Mózes törvénye megszűnt és más törvény (az evangélium) adatott. Másnap Gamliel rabbi egy lybiai szamarat vezetett a bölcsészhez és mondá: Én láttam annak a könyvnek egyik hitételét, amely azt mondja: Nem jöttem a Mózes törvényét felbontani, hanem beteljesíteni. Aki a zsidókat megszámlálja, bűnt követ el. Tehát Augusztus császár is vétkezett, amikor a népet összeíratta. (Jósua U. o. 2b.)

A Taanith l0a. lapján olvassuk ezeket: "Először Izrael földje teremtetett s csak utoljára lett a világ. Izrael földjét maga a Szent itatja, az egész világot pedig egy követe. Izrael földje esővizet iszik, az egész világ pedig csak a maradékot. Először Izrael földje iszik és csak azután az egész világ, éppúgy, mint mikor egy ember sajtot készít s kiveszi belőle az élvezhető részt, a használhatatlant pedig otthagyja". … ugyanott a 11a. lapon ez áll: "Ha valaki szükség idején elpártol az izraelitáktól, akkor jön két szolgálattevő angyal, akik az embert kísérik, s a fejére teszik kezeiket, hogy soha ne lássa a nép örömét". A 19b. lapon pedig ezt olvassuk: "Ama naptól fogva, amelyen a templom leromboltatott, az eső az egész világon redukáltatott".

A Megillah (Eszter könyvéről szóló Talmud traktátus) 28a. lapján ezt olvassuk; "Abahu és Minjamin rabbiktól azt kívánta valaki, hogy eszközöljék ki neki az Úrtól, hogy olyan jó dolga legyen, hogy soha ne lásson egy nemzsidót; a másik meg azt kívánta, hogy neki olyan jó dolga legyen, hogy soha ne barátkozzék egy nem-zsidóval." A 29a. lapon pedig ez áll: "Jöjj és lásd,

milyen kevesek az Izraeliták a Szent előtt; mikor Edomba (a római birodalomba) száműzettek, az Istenség velük ment s a Szent egykor velük fog a száműzetésből visszatérni."

A Moed-Katan (Félünnep) 27a. lapján olvassuk: "A pokol tüzének nincs hatalma. a bölcsek (rabbik) tanítványai fölött; mert, ha mar annak sem árt a tűz, aki szalamandra vérével keni magát, még kevésbé lehet hatalma a tűznek a bölcsek tanítványai fölött, akiknek teste csupa tűzből áll . . . A pokol tüzének nincs hatalma a vétkes (elpártolt, kikeresztelkedett) izraeliták fölött sem."

A Sanhedin 43a. lapján olvassuk: Húsvét előestéjén feszíttetett föl Jesu. Negyven nappal előbb kikiáltotta a herold: Meg kell köveztetni, mert varázslást űzött, Izraelt csábította és elámította; aki az ő védelmére valamit mondani tud, az jöjjön és mondja el. Mivel azonban semmi sem hozatott föl az ő védelmére, hát fölfeszítették húsvét előestéjén. Ula rabbi megjegyzi: Hát azt hiszed, hogy egyáltalán kellett valamit az ő védelmére keresni, hiszen, ő egy csábító volt, akiről az irgalmas Isten azt mondja:

Ne kegyelmezz meg neki és ne titkold bűnét." (Deut 13, 8.) - A rabbik azt tanítják, hogy öt tanítványa volt Jesunak: Matmaj, Nakaj, Nezer,

Fölemlítjük még itt, hogy a régi Talmud (Aboda Z. 2a, 6a és 7b) a bálványimádók ünnepeihez sorozza a hét első napját, a "Nazareus napját", azaz a keresztények vasárnapját; a "Nazareust" pedig (u. o. 50b.) az "asztalos fiának" csúfolja, amely névvel Krisztus Urunkat a zsidók földi életében illették. Maga a Jézus névnek Jesura való torzítása annyit jelent, hogy "legyen kiirtva neve és emléke". Midőn pedig a Talmud Krisztust bálványnak és ál-istennek nevezi (u. o. 27b.), ezzel egyszersmind kimondja azt, hogy a kereszténeket bálványozóknak, hamis Istent imádóknak tekinti.

Mert, ha a názáreti Jézus a Talmud szerint nem volt Isten, hanem csak egyszerű teremtmény: következőleg a keresztények nem is lehetnek a zsidó szemében mások, mint pogányok és bálványimádók. Lehetetlen ugyanis valamely vallást, amely egy teremtményt isteni tiszteletben részesít, bálványozónak, pogánynak nem nevezni. Ebből kifolyólag azután természetesen a zsidók a keresztényekre is alkalmazzák mindazokat az elveket és utasításokat, amelyeket a Talmud a pogányokkal szemben előír. Azzal pedig, hogy magát Krisztust is a Talmud bűbájosnak és bálványozónak mondja (Sanhedrin 107b), a kereszténeket kétszeresen bálványozóként tünteti föl és midőn Krisztust bolondnak káromolja (u. o.), arra a bánásmódra emlékeztet, amelyben az Úr Heródes által részesült (Luk. 23., II.), aminthogy a "bűbájos" címet is megkapta a zsidóktól, akik azzal rágalmazták, hogy ördöge van. Mikor pedig a Talmud (u. o. 105a.) Krisztust istentelennek nevezi, ezzel egyszersmind azt állítja, hogy a keresztények, mint az istentelennek követői, nem kevésbé istentelenek. Az idegen kultuszról szóló Aboda Zara traktátus (14b.) a keresztény istentiszteletről, papokról (rási), gyertyákról és kelyhekről szólva, mindezt bálványozásnak nevezi s a 26b. lapon világosan kimondja, hogy minden nép (gojim) kivétel nélkül bálványozó. A későbbi rabbik sem gondolkoznak különben. Rasi rabbi, az Aboda zara 6b. lapját magyarázva, azt mondja, hogy Nazareus mindaz, aki elfogadta tanait azon embernek, aki övéi számara a hét első napját (a vasárnapot) jelölte ki ünnepül. Majmonidesz, akit a zsidók "Sas" névvel tisztelnek (Ad Abodai mis. 3b., 78c.) így ír: "A keresztények, akik Krisztus után tévelyegnek, ámbár eltérnek tanaikban egymástól, egytől-egyig bálványozók és a

Talmud nyilatkozata szerint úgy kell velük bánni, mint a bálványimádókkal." Másutt (Jad. ch. hich. 9d. Velence, 1550.) ugyanő így szól: "Az edomiták bálványozók; náluk a hét első napja szent nap". A híres Kunechi is azt írja, hogy a "keresztények "bálvány-imádók, mert leborulnak a kereszt előtt". (Ad. Jes. 2., 18., 20.)

A Talmud továbbá Krisztust hitehagyott zsidónak nevezi. (Gittin 57a.) A "Sas" tehát így ír rólunk az említett velencei kiadásban (Aboda Z. 10.): "Meg van az parancsolva, hogy Izrael árulóit és az eretnekeket (minim), mint a názáreti Jézust és követőit saját kezűleg megöljük és a kárhozat örvényébe döntsük". A názáreti Jézus tana a Talmud szerint (Aboda z. 17a.) eretnek-tan; az evangéliumok (Sabb. 116a.) eretnek-könyvek; Jakab apostol (Aboda z. 27b.) eretnek. Abarbanel, egyik fő talmudtudós, szintén eretnekeknek nevezi a keresztényeket, mert azt hiszik, hogy az Isten testből és vérből áll. (Mark. hammis. 1l0c.) Már pedig, aki azt mondja, hogy az Isten testet öltött, az a "Sas" szerint is eretnek. (Hagg. Maim. Meir: Hilch. Tesehufa 3.) A régi Nizzachon pedig ezt írja (4., 7.): "Az eretnekek azt mondják, hogy Mózes ama szavai, (Num. 17., 8), amelyek a charjára (ganéj), vagyis Máriára vonatkoznak, aki szűz maradt volna, miután Jézust a világra szülte: azoknak zápuljon meg az eszük." Ugyanez a könyv a 70. lapon Jeremiás 31. fej., 31. versére azt a megjegyzést teszi: "Azt állítják az eretnekek, hogy a próféta itt Krisztusról jövendölt, aki a körülmetélés helyett a gyalázatos keresztséget és a szombat helyett a hét első napját rendelte nekik".

Lippmann rabbi Nvizachon-ja (76.) ezt mondja: "Az eretnekek harmadik faja azt tanítja, hogy Isten testtel és alakkal bír". Ezért mondja- egy zsidó törvénykönyv (Arba Tur. Jore. heah. 4, 158., 35d. és chosit. ham. 138 a. b.) hogy, ha egy zsidónak hatalmában áll, kötelessége az eretneket nyilvánosan megöletni, ha pedig nem áll hatalmában, akkor ürügyek alatt is szabad legyilkolni. Ugyanígy oktat a Talmud. (Aboda z. 4b. Tosephot.) Minthogy pedig a Talmud elvei szerint a keresztények istentelenek, könnyen érthető az, hogy, amikor a Talmud a legundokabb bűnökről, gyilkosságról, fajtalanságról, paederasztiáról, bestialitásról beszél, mindezt általánosságban a keresztényeknek veti a szemére."

A Fajtisztaságról
(V. ö Aboda z. 25b. 26a, továbbá la, 14b, 21a, 87b, valamint Rasi és mások.)

De térjünk vissza ismét a Talmud olvasásához. Az Aboda zara (idegen kultusz) 2a. lapján olvassuk: "Egykor az Úr egy törvénytekercset tesz az ölébe és így szól: "Aki ezzel foglalkozott, jöjjön és vegye el jutalmát. Akkor minden világi népek vegyest fognak gyülekezni, az Úr azonban mondja nekik: Ne gyertek összekeveredve elém! . . . Azután először a Római Birodalom fog odalépni, . . . a. vétkekkel terhelt Róma, amelynek hatalma az egész világ fölött uralkodik. Az Úr így fog nekik felelni: Ti, világ bolondjai, ti utakat építettetek, hogy kurvákat ültessetek oda, fürdőket készítettetek, hogy élvezeteket szerezzetek magatoknak. Azután szomorú lélekkel fognak távozni." A 4a. lapon azt mondja ez a könyv, hogy az Úr csak akkor haragos, bosszúálló, mikor a világ népeit ítéli, de az izraelitákkal szemben haragot nem érez.

A Sanhedrin 56a. lapján több ízben Noachidáknak (Noé maradékainak) neveztetnek a nemzsidók s az 57b. lapon már az mondatik, hogy egy ilyen Noachidának kivégeztetéséhez elég egy bíró és egy tanú és nem szükséges előzetes figyelmeztetés sem. (Éppen így ítélkeztek a bolseviki "bírák" is keresztény burzsujok fölött.)

Az Aboda zara 13a. lapján azt tanítják, hogy az embernek (t; i. a zsidónak) szabad a nemzsidók vásárjaira elmenni és barmot, rabszolgát, szolgálót vagy szőlőt venni, mert így megmenti azokat az ember az ő kezükből." A 20a. lapon azt tanítja Jehuda rabbi, hogy az embernek nem szabad azt mondani: Milyen szép ez a nemzsidó nő (goja). Mikor pl. Akiba rabbi meglátta Rufus feleségét, köpködött, röhögött és sírt.

A 71b. lapon azt mondja Chija rabbi, hogy egy nemzsidót még egy perutáért is ki kell végezni, kártérítés nélkül, mert egy izraelitának gondot okozott.

A 83a. lapon pedig így alludálnak a haldoklók szentségére: "A kereszténynek szabad lakást adni, mert ők nem hozzák a bálványukat házukba, csak akkor, ha valamelyikük haldoklik vagy beteg."

A zsidók világuralmi nézeteiről is érdekes dolgokat találunk a Talmudban. Minthogy a Talmud szerint Izrael és az isteni Fölség ugyanazt jelentik, természetes dolog, hogy a zsidóké az egész világ. Ezért. beszél így a Talmud: "Ha egy zsidónak az ökre egy idegennek ökrét megdöfi, akkor a zsidó szabad, (vagyis nem köteles kártérítésre); ha azonban egy idegennek az ökre döfi meg a zsidó ökrét, akkor az idegen köteles a zsidónak az egész kárt megtéríteni; mert az Írás ezt mondja: Álla az Úr és megmérte a földet és átadta Izraelnek a népeket... s átadta minden javukat az Izraelitáknak." (Baba kamma 37b.) Ezért mondja Alba rabbi, hogy "Isten hatalmat adott a zsidóknak minden népek javai és vére fölött." (Seph. Ik. 3., 25. fej. it. Jalk., Sim. n. 563). Ugyanezért mondja a Talmud (Jebam. 47b).), hogy egy Noachidát, ha egy fillérnél is kevesebb lop, meg kell ölni. (A Noachidák alatt a nemzsidók értendők; (Sanhedrin 56a. Megillah 13b., Sota 36b.).

Továbbá: "Egy Noachidának tilos a rablás." (Sanhedrin 59a.) Azonban ugyanott az 57a. lapon ez. áll: "A lopás, a rablás és egy szépasszonynak elrablása és ugyanezek egy nem-zsidónak egy másik nem-zsidóval szemben, valamint egy nem-zsidónak egy izraelitával szemben: tilosak; de egy izraelitának egy nem-zsidóval szemben meg van engedve, ... mert úgy taníttatik, hogy az ember nem-zsidókat ne húzzon fel (ha azok verembe esnek és életveszélyben vannak), sőt taszítsa le." (ugyanez áll az Aboda zara 13b. lapján.) Nemkülönben a Baba mezia (középső kapu) 111b. lapján azt tanítja Jehuda rabbi, hogy a nemzsidó nem felebarát, tehát szabad megrabolni. Ugyancsak ott olvassuk, hogy "a testvéreid közül való napszámosokat nem szabad elnyomni, de a másfélék ki vannak véve." Szintén ott olvassuk a 113b. lapon, hogy Asi rabbi egyszer utaztában szép szőlőfürtöket pillantott meg egy gyümölcsöskertben és így szolt a szolgájához: Menj és nézd meg: ha egy nem-zsidóé, akkor hozzál belőle; de, ha egy izraelitáé, akkor ne bántsd. Majmonides, a "Sas" is azt mondja, hogy ez a parancs: "Ne lopj," azt jelenti, hogy egy embert se. vagyis egy zsidót se lopjon meg; (Seph. miz. 105b.), de máshol azt mondja, hogy egy nemzsidót szabad meglopni. (Jad. chas. 4., 9., 1. és Rasi a Leo 19., 11-ről.) És ezen nem is lehet megütődnünk; mert ha a zsidóké az egész világ, akkor a lopás voltaképpen nem is lopás, csak akkor, ha az egy zsidónak kárára történik. Ezért mondja Pfefferkorn (Dissert. phil. p. 11.), hogy a keresztények birtoka a Talmud szerint elhagyott jószágszámba megy, mint a tenger homokja s az, aki birtokába veszi, az lesz a tulajdonosa.

Bechai rabbi Mózes öt könyvének fejtegetésében (136d. lap, Parasa Mezora) ezt mondja:

"Minden gój tisztátalannak fia - a zsidók ugyanis azt állítják, hogy keresztény gyermekek csak menstruáció idején fogantatnak - tehát méltók a kipusztításra". ("Chajavim kéreth"). +++

* Gondolkodjunk: /a/ Elképzelhető, hogy a békepapok, -- köztük református és evangélikus papok! -- vatikáni bíborosok és püspökök legalább olyan jól megtanulták a teológiát, mint a zsidó rabbik, ismerik a világvallásokat és ezen belül járatosak a Talmudban is, /b/ A holocauston kívül, vajon miről folyhatnak a párbeszédek, egyeztetik a különböző gyűlöleteket? /c/ Hogyan néznek a békepapok keresztény-gyűlölő zsidók szemébe? Ez utóbbira már nincs is szükség válaszolni….

E röpke tanulmányt ajánlom XVI. Benedict pápának, az összes vatikáni és magyarországi békepapnak, valamint annak az olvasónknak, aki pár hónappal ezelőtt azt írta nekem: «a Hazánkért annyira tele van gyűlölettel, hogy tud ön így élni?»

Tóth Judit